

**Sygn. akt: I C 403/15**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa E. Z.

przeciwko D. Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. Ł. na rzecz powoda E. Z. kwotę 881,54 zł (osiemset osiemdziesiąt jeden złotych 54/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 2 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jędrzejowie tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od:

- powódki E. Z. kwotę 89,30 zł (osiemdziesiąt dziewięć złotych 30/100) z zasądzonej w pkt I kwoty

- pozwanego D. Ł. kwotę 5,70 zł (pięć złotych 70/100)

IV. zasądza na rzecz pozwanego D. Ł. od powódki E. Z. kwotę 4932 zł (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 403/15

## UZASADNIENIE

### **Wyroku z dnia 21 grudnia 2017 roku**

W dniu 15 października 2015 roku do tut. Sądu wpłynął pozew E. Z. przeciwko D. Ł. o zapłatę kwoty 13.659,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swego żądania powódka wskazała, że łączyła ją z pozwanym umowa o wykonanie robót budowlano - remontowych przy budynku mieszkalnym i gospodarczym D. Ł.. E. Z. wskazała, że łączny koszt prac oraz zakupu materiałów budowlanych wyniósł 53.759,40 zł z czego pozwany uregulował 40.050 zł, zatem kwota 13.659, 40 zł stanowi różnicę pomiędzy wskazanymi kwotami.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Jędrzejowie z dnia 8 grudnia 2015 roku w sprawie sygn. akt I Nc 869/15 zasądził od D. Ł. na rzecz E. Z. kwotę 13.659,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 171 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 40).

W dniu 18 grudnia 2015 roku do tut. Sądu wpłynął pozew D. Ł. od nakazu zapłaty z dnia 8 grudnia 2015 roku, w którym pozwany zaskarżył nakaz w całości i wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że nie otrzymał nigdy faktury (...), nie kupował od powódki materiałów budowlanych wskazanych w tej fakturze, nie wyrażał zgody na 23 % podatek VAT na wskazane materiały budowlane, a wynagrodzenie objęte kosztorysem w kwocie 34.579 zł uregulował w całości. Pozwany wskazał nadto, że za prace przy budynku gospodarczym zapłacił ustaloną z powódką kwotę w wysokości 3800 zł. D. Ł. nadto wskazał, że firma powódki źle wykonała podbitkę dachową, nie wykonała izolacji fundamentów przy domu, źle położyła płytki klinkierowe, a nadto zawyżyła obmiary budynku (k. 42-43).

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Na zlecenie pozwanego firma powódki sporządziła trzy wersje kosztorysu prac remontowych przy budynku mieszkalnym D. Ł..

Pozwany ostatecznie wyraził zgodę na kosztorys na kwotę 34.579 zł, uwzględniający tynk silikonowy greinplast (...) 3330, stawkę 23 % VAT na materiały.

Prace objęte kosztorysem miały obejmować termomodernizację budynku mieszkalnego pozwanego wraz z izolacją fundamentów. Pierwotny kosztorys nie uwzględniał montażu parapetów i prac przy boniach.

**Dowód:** kosztorysy (k. 5 – 8), częściowe zeznania świadka K. Z. (k. 68 + nagranie rozprawy z dnia 18 lutego 2016 roku, + nagranie rozprawy z dnia 21 grudnia 2017 roku), częściowe zeznania powódki E. Z. (k. 80 -80v + nagranie rozprawy z dnia 28 kwietnia 2016 roku, k. 365 – 365 v + nagranie rozprawy z dnia 10 października 2017 roku), częściowe zeznania D. Ł. (k. 80 v – 81 + nagranie rozprawy z dnia 28 kwietnia 2016 roku, k. 366 + nagranie rozprawy z dnia 10 października 2017 roku).

W trakcie wykonywania zlecenia pozwany rozszerzył zakres zlecenia i ustalił nadto z firmą powódki wykonanie prac termomodernizacyjnych przy budynku gospodarczym (trzy ściany) i dodatkowych prac przy budynku mieszkalnym tj. wykonanie boni, montaż parapetów oraz montaż parapetu na budynku gospodarczym, położenia płytek klinkierowych.

Po zakończeniu prac firma powódki sporządziła zestawienie prac dodatkowych wykonanych przy budynku mieszkalnym i gospodarczym pozwanego, wyliczyła koszt wskazanych prac określając je na kwotę 11.642,40 zł, a koszt zużytych materiałów na wykonanie tych dodatkowych prac określiła na kwotę 7.746 zł.

Nadto sporządzono szacunek prac wykonanych w ramach pierwotnego zlecenia określając je na kwotę 12.636 zł i wartość zużytych materiałów na wykonanie tych prac na kwotę 21.735 zł brutto.

Firma powódki nie złożyła pozwanemu szczegółowego rozliczenia wykorzystanych materiałów.

**Dowód:** zestawienie (k. 11-12), częściowe zeznania świadka K. Z. (k. 68 + nagranie rozprawy z dnia 18 lutego 2016 roku, k. 376 – 377 + nagranie rozprawy z dnia 21 grudnia 2017 roku), częściowe zeznania świadka M. P. (k. 79 + nagranie rozprawy z dnia 28 kwietnia 2016 roku), częściowe zeznania D. Ł. (k. 80 v – 81 + nagranie rozprawy z dnia 28 kwietnia 2016 roku, k. 366 + nagranie rozprawy z dnia 10 października 2017 roku), częściowe zeznania powódki E. Z. (k. 80 -80v + nagranie rozprawy z dnia 28 kwietnia 2016 roku, k. 365 – 365 v + nagranie rozprawy z dnia 10 października 2017 roku).

Na wykonanie usługi w ramach pierwotnego zlecenia, a także prac dodatkowych strony nie sporządziły umowy w formie pisemnej ( okoliczność niesporna).

W dniu 25 lipca 2015 roku Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) wystawiło fakturę nr (...) na kwotę 29.319 zł na zakup materiałów przez D. Ł., wskazując termin zapłaty na dzień 1.08.2015 roku. W fakturze wskazano nadto, że do zapłaty pozostała kwota 13.659,40 zł. w fakturze tej wskazano wartość stawki VAT na 23 %.

**Dowód:** faktura (k. 13 – 14).

W dniu 25 lipca 2015 roku Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) wystawiło fakturę nr (...) na kwotę 162 zł na zakup styropianu przez D. Ł., wskazując termin zapłaty na dzień 25.07.2015 roku.

W fakturze wskazano wartość stawki VAT na 23 %. Fakturę tą wystawiono osobno, albowiem odnaleziono dodatkowy paragon na wskazany zakup.

**Dowód:** faktura (k. 19), częściowe zeznania świadka K. Z. (k. 68 + nagranie rozprawy z dnia 18 lutego 2016 roku, + nagranie rozprawy z dnia 21 grudnia 2017 roku).

W dniu 25 lipca 2015 roku Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) wystawiło fakturę nr (...) na kwotę 24.278,40 zł na wykonanie usługi termomodernizacji dla D. Ł., wskazując termin zapłaty na dzień 25.07.2015 roku. W fakturze wskazano wartość stawki VAT na 8 %.

**Dowód:** faktura (k. 16).

Pismem z dnia 25 lipca 2015 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 13.659,40 zł z tytułu reszty ceny z faktury (...).

**Dowód:** wezwanie do zapłaty (k. 20).

Płytki klinkierowe oraz blachę na parapety dostarczał sam pozwany (okoliczność niesporna).

Na budynku gospodarczym pozwanego pracownicy powódki położyli płytki, które nie zostały położone równo (w jednej linii). Na budynku tym założono także parapet, który odpadł.

Pracownicy powódki przed termomodernizacją budynku gospodarczego zdemonstrowali gniazdko na ścianie, a po zakończeniu prac nie dokonali ich ponownego montażu.

**Dowód:** częściowe zeznania świadka W. Ł. (k. 69 + nagranie rozprawy z dnia 18 lutego 2016 roku), oględziny nieruchomości wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 316 – 344), opinia biegłej M. C. k. 86- 91, 109 -113, 132- 136, 207 -208 v + nagranie rozprawy z dnia 20 października 2016 roku, k. 290).

W ganku w budynku mieszkalnym od strony podwórza nie został oprawiony jeden parapet, parapet ten nie został także odpowiednio przycięty.

W związku z tym, że budynek mieszkalny posiadał krzywizny, pracownicy powódki zastosowali różne grubości styropianu celem wyrównania tych krzywizn.

Na budynku mieszkalnym podbitki zostały wykonane od różnymi kątami nachylenia przy każdej ze ścian. Umieszczenie boni i okien nie przeszkadzało w wykonaniu tych podbitek prostopadle, a przy wietrze podbitki te „tłuką się”.

Pracownicy powódki ogólnie informowali żonę pozwanego o możliwości wykonania tych podbitek ukośnie.

Przy budynku mieszkalnym nie wykonano izolacji fundamentów, a także nie zamontowano listwy startowej i nieprawidłowo położono płytki.

**Dowód:** oględziny nieruchomości wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 316 – 344), opinia biegłej M. C. (k. 86- 91, 109 -113, 132- 136, 207 -208 v + nagranie rozprawy z dnia 20 października 2016 roku, k. 290).

Wartość faktycznie wykonanych przez firmę powódki prac tzw. robocizna wyniosła 19. 491 zł netto, a przy 8% stawce VAT wyniosła 21.050,28 zł.

Wartość materiałów wykorzystanych przy wykonaniu zlecenia dla D. Ł. wyniosła 20.391,70 zł netto, a przy stawce 23% VAT 25.081,79 zł.

Łącznie należność dla powódki w związku z wykonaniem zlecenia dla D. Ł. wyniosła 46.132,07 zł z VAT.

Koszt usunięcia wadliwie wykonanych prac to kwota 5201,15 zł.

**Dowód:** opinia biegłej M. C. (k. 86- 91, 109 – 113, 132-136, 207 -208 v + nagranie rozprawy z dnia 20 października 2016 roku, k. 290).

Pozwany zapłacił powódce kwotę 40.050 zł (okoliczność niesporna).

### **Sąd zważył co następuje:**

Powództwo jest zasadne co do kwoty 881,54 zł oraz odsetek od dnia 2 sierpnia 2015 roku.

Zgodnie z przepisem art. 658 kc przepisy dotyczące umowy o roboty budowlane stosuje się odpowiednio do umów o wykonanie remontu budynku.

Zgodnie z przepisem art. 647 kc w zw. z przepisem art. 658 kc przez umowę o remont budynku wykonawca zobowiązuje się do wykonania pracy zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor do przekazania terenu na jakim ma być przeprowadzony remont, do odebrania pracy i zapłaty wynagrodzenia.

Zgodnie z przepisem art. 648 kc w zw. z przepisem art. 658 kc umowa o remont winna być stwierdzona pismem.

Forma pisemna umowy o remont została zastrzeżona jedynie pod rygorem dowodowym, a zatem brak formy pisemnej umowy nie powoduje jej nieważności.

W przypadku braku pisemnej umowy pojawiają się wątpliwości co do uzgodnień w zakresie warunków umowy tj. zakresu prac oraz zapłaty, a zatem powstaje konieczność ich udowodnienia na podstawie innych dowodów, w tym zeznań świadków i stron.

W niniejszej sprawie niespornym było to, że strony nie sporządziły umowy w formie pisemnej.

Jeżeli chodzi o sam zakres zlecenia to był on w ocenie Sądu w ocenie niesporny, co wynikało z zeznań stron oraz świadka D. Z.. Zleceniem tym były objęte prace przy termomodernizacji domu (wraz z izolacją fundamentu) i przy budynku gospodarczym (trzy ściany), wykonanie podbitek przy domu, założenie parapetów na domu i budynku gospodarczym, położenie płytek klinkierowych dostarczonych przez pozwanego oraz wykonanie boni.

Sporne było natomiast wykonanie w pełni tego zlecenia, jego fachowość, wadliwość wykonania oraz wysokość ustalonego wynagrodzenia, a także stawka VAT na materiały.

Jeżeli chodzi o stawkę VAT na materiały, to w ocenie Sądu istotne były tutaj kosztorys oraz zeznania stron i świadka D. Z..

Należy zważyć, że pozwany nie zaprzeczył temu, że zaakceptował kosztorys na „pierwotne zlecenie” w kwocie 34.579 zł (k. 7 – 8). W kosztorysie tym wyraźnie określono stawkę VAT na materiały w wysokości 23 %. Zatem w ocenie Sądu brak było podstaw do przyjęcia, że pozwany nie wiedział o wysokości tej stawki i że się na nią nie zgadzał. Dodać należy, że we wszystkich trzech kosztorysach wskazano tą stawkę 23 % VAT na materiały, a pozwany nie złożył innego kosztorysu, czy też dokumentu, z którego wynikałoby, że ta stawka między stronami została ustalona w innej wysokości.

W ocenie Sądu należało dać wiarę pozwanemu, że ilość materiałów zużytych do wykonania usługi na jego nieruchomości została przez powódkę zawyżona.

Ustalając ilość faktycznie zużytych materiałów Sąd wziął pod uwagę opinię biegłej M. C., a nadto dokonał weryfikacji faktur (...), kosztorysu (k. 7-8) oraz zestawienia ilości prac dodatkowych (k. 11 -12), a także zeznań świadka D. Z..

W ocenie Sądu dokumenty w postaci wskazanych faktur, zestawienia prac i kosztorys oraz zeznania świadka D. Z. nie pozwoliły ustalić w sposób nie budzący ilości faktycznie zużytych materiałów na wykonanie usługi dla pozwanego.  
Co prawda

w fakturach wskazano ilość poszczególnych zużytych materiałów, ale trudno było te ilości zweryfikować przy uwzględnieniu kosztorysu oraz zestawienia. W fakturach nie wskazano, które z materiałów i jaka ich ilość zostały zużyte na wykonanie „zlecenia pierwotnego”, a jaka na prace dodatkowe. Nadto w zestawieniu prac dodatkowych wskazano jedynie ogólnie wartość materiałów bez wskazania ich ilości. Istotne jest i to, że w trakcie wykonywania prac i po ich zakończeniu powódka nie złożyła pozwanemu szczegółowego zestawienia zużytych materiałów, a opracowanie zestawienia z k. 11 -12 nie mogło być uznane za realizację obowiązku wykonawcy z uwagi na ogólnikowość zestawienia. Zaniechanie tego obowiązku przez powódkę stanowiło przeszkodę dla Sądu, a przede wszystkim dla pozwanego w ocenie faktycznie zużytych materiałów.

W związku z tym Sąd poczynił swe ustalenia w zakresie faktycznej ilości zużytych materiałów w oparciu o wiarygodną opinię biegłej M. C. i przyjął, że wartość materiałów wykorzystanych przy wykonaniu zlecenia dla D. Ł. wyniosła 20.391,70 zł netto, a przy stawce 23% VAT 25.081,79 zł.

Jak wynika wyliczenia biegłej ilość materiałów i ich wartość wskazana fakturze została zawyżona aż o 3.444,89 zł (porównanie wartości netto). W ocenie Sądu była to zbyt duża wartość, aby uznać ją za zwykłe zużycie materiałów, które ulegają np. zniszczeniu przy wykonaniu zlecenia, czy też tzw. pozostałości (np. części kawałków styropianu czy rozpoczętych opakowań kleju).

Jeżeli chodzi o wadliwość wykonania prac i ich wykonanie w pełnym zakresie, to ustalenia w tym zakresie Sąd oparł na zeznaniach pozwanego, świadka W. Ł., oględzinach nieruchomości oraz wiarygodnej opinii biegłej M. C., która także wyliczyła wartość prac faktycznie wykonanych i wskazała na koszt usunięcia wad.

Jeżeli chodzi o sam zakres prac, to faktycznie nie został założony jeden parapet w ganku i nie została wykonana izolacja fundamentów. Zatem za te prace powódka nie mogła domagać się wynagrodzenia.

Jeżeli chodzi o nieprawidłowo wykonane prace, to obejmowały one wadliwie wykonane podbitki, krzywo i nieprawidłowo położone płytki na budynku gospodarczym i domu oraz źle zamontowany parapet na budynku gospodarczym, który odpadł.

Jeżeli chodzi o płytki na budynku gospodarczym to faktycznie wadliwość wykonania tej pracy jest widoczna od razu, co twierdzono w trakcie oględzin. Jeżeli natomiast chodzi o wadliwość położenia płytek na budynku mieszkalnym to wizualnie od razu nie można było tego stwierdzić i w tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłej M. C.

Niewątpliwym jest, że płytki dostarczone przez pozwanego nie były równe, nie stykały się, co stwierdzono w trakcie oględzin i co przyznała biegła. Istotne jest jednak to, że ta niewielka w sumie anomalia nie miała wpływu na fachowość, czy w tym wypadku brak fachowości w położeniu tych płytek. Sąd w oparciu o opinię biegłej ustalił, że pomimo tej wadliwości płytek mogły być one położone w sposób prawidłowy.

Podobnie sytuacja wyglądała z podbitkami, które zostały położone w różny sposób, z odchyleniem od ścian. Co prawda możliwość położenia tych podbitok z odchyleniem pracownicy powódki sygnalizowali żonie pozwanego, ale w ocenie Sądu nie było to wystarczające do uwolnienia powódki od odpowiedzialności za źle wykonane podbitki stosownie do art. 651 w zw. z art. 655 kc. Należy zważyć, że po powódka

nie informowała pozwanego i jego żony o szczegółowym montażu podbitki i o tym jak one będą wyglądały po montażu, nadto podbitki zostały źle zamontowane, bo w czasie wiatru „tłuką się”, co zakłóca komfort w użytkowaniu domu. Sąd w oparciu o opinię biegłej M. C. ustalił, że istniała możliwość prawidłowego wykonania tych podbitek, prostopadle do ścian. Zatem wina w złym położeniu tych podbitek spoczywała na powódce, było to po prostu nierzetelne wykonanie zlecenia. W ocenie Sądu uwolnienie się od odpowiedzialności powódki, a tym samym prawo do żądania przez nią wynagrodzenia za wykonane podbitki było możliwe tylko jeżeli w sposób obiektywny ustalono by, że nie było możliwości innego wykonania tych podbitek (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 3 kwietnia 2015 roku I ACa 990/14 legalis 1241266).

Jeżeli chodzi o parapet na budynku gospodarczym to został on źle zamocowany i dlatego odpadł, co ustalono w oparciu o opinię biegłej M. C..

Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłej M. C., że koszt usunięcia wadliwie wykonanych prac to kwota 5201,15 zł.

Sąd ostatecznie ustalił, że wartość faktycznie wykonanych przez firmę powódki prac tzw. robocizna wyniosła 19.491 zł netto, a przy 8% stawce VAT wyniosła 21.050,28 zł, wartość materiałów wykorzystanych przy wykonaniu zlecenia dla D. Ł. wyniosła 20.391,70 zł netto, a przy stawce 23% VAT 25.081,79 zł. Łącznie zatem należność dla powódki w związku z wykonaniem zlecenia dla D. Ł. wyniosła 46.132,07 zł z VAT. Od kwoty tej następnie odjęto koszt usunięcia wadliwie wykonanych prac w kwocie 5201,15 zł ( art. 560 kc w zw. z art. 638 kc w zw. z art.656 kc) oraz kwotę 40.050 zł, którą pozwany zapłacił powódce. W ten sposób otrzymano kwotę 881,54 zł zasądzoną w pkt I wyroku.

Odsetki zasądzono od dnia 2 sierpnia 2015 roku, albowiem w fakturze k. 13 -13 jako termin zapłaty wskazano dzień 1 sierpień 2015 rok, zatem pozwany w zwłoce pozostawał od dnia 2 sierpnia 2015 roku.

W pkt II oddalono powództwo ponad kwotę 881,54 zł i co do odsetek od dnia 1 sierpnia 2015 roku.

Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłej M. C.. Biegła jest osobą obcą dla stron, w sposób obiektywny dokonała oceny prac wykonanych u pozwanego oraz zużytych materiałów, w sposób rzetelny i J. przestawiła tok rozumowania oraz wnioski końcowe do jakich doszła. Zdaniem Sądu nie zostały przedstawione żadne dowody, które pozwoliłyby uznać opinię biegłej za niewiarygodną.

Sąd uznał za niewiarygodne częściowo zeznania świadka D. Z., M. P., a także zeznania powódki, a mianowicie części w jakiej wskazywali na pełny zakres wykonania usługi, ilość oraz wartość zużytych materiałów, a także koszt robocizny, albowiem ich zeznania w tym zakresie były sprzeczne z opinią biegłej M. C..

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania pozwanego oraz świadka W. Ł. w zakresie dotyczącym ustalenia wynagrodzenia za prace dodatkowe oraz wysokości stawki VAT za materiały, albowiem były sprzeczne z dokumentami jakie Sąd omówił wcześniej. Nadto pozwany nie złożył żadnego dokumentu, z którego wynikałoby ustalenie między stronami wynagrodzenia za prace dodatkowe w kwocie 3800 zł.

Sąd pominął dowód z zeznań R. N. i M. Z. albowiem nie mieli oni żadnych istotnych informacji na temat uzgodnień między stronami dotyczących wykonania usługi, nie byli także w trakcie jej realizacji obecni na nieruchomości.

Powódka wygrała w 7 %, a pozwany w 93 % i w takim zakresie Sąd dokonał rozliczenia kosztów procesu oraz nieuiszczonych kosztów sądowych.

W pkt III wyroku orzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2015 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. tj. 2016 rok poz. 623).

W niniejszej sprawie powstały nieuiszczone koszty sądowe w kwocie 95 zł związane z przejazdem na oględziny. Z kwoty tej nakazano pobrać od powódki kwotę 89.30 zł (93 %), a od pozwanego 5,70 zł (7%).

W pkt IV orzeczono na mocy art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 kpc i 100 kpc.

Powódka poniosła w sprawie koszty procesu w kwocie 783 zł, tj. opłatę od pozwu w kwocie 683 zł oraz wydatek w kwocie 100 zł przeznaczony na przejazd na oględziny. Z kwoty tej zatem należy się jej zwrot od pozwanego kwoty 55 zł ( 783 zł x 7%).

Pozwany natomiast poniósł koszty procesu w kwocie 5303,93 zł. Na wskazana kwotę złożyły się:

- kwota 1686,93 zł związana z wynagrodzeniem biegłej

- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej

- kwota 3600zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika ustalona w oparciu o § 6 pkt 5 zw. § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu; w ocenie Sądu biorąc pod uwagę skomplikowany charakter sprawy i staranność w działaniu pełnomocnika pozwanego wynagrodzenie kwocie 2400 zł należało zwiększyć o 1/2 .

Z kwoty 5303,93 zł pozwanemu należała się od powódki kwota 4932 zł ( 93 %).

Sąd omyłkowo nie dokonał zminusowania wskazanych wyżej należnych kwot, co będzie możliwe po prawomocnym zakończeniu postępowania drodze sprostowania.